

Havemænd kan komme og værne og pleje den lille Spire, saa den kan vokse op til noget mere; og saa er det maaske en Fordel, at Spiren er der, og at vi med alle Partiers Samtykke er gaaet til denne Valutacentral, thi saa vil det maaske være nemmere at udvikle den til det, den bør blive.

Naar man som jeg, og vel mange, har været nødt til at gennemlæse Hundreder af Indlæg, som de sidste Maaneder har bragt om Valutasituationen her i Landet, kunde man maaske let løbe rundt i det; og det sker vist for mangfoldige Læsere, der læser dem, at de til sidst ved hverken ud eller ind. Jeg har søgt at undgaa det ved ud af al den Læsning og alle de Overvejelser — som vi alle har været forpligtet til at foretage i de sidste Maaneder paa Grund af den vanskelige Situation — at prøve at udtrage: Hvad er nu Kærnen? Og jeg vender stadig tilbage til, at hvad man end mener, hvilke Teorier man end stiller op, er og bliver der een Ting, som under de nuværende europæiske Forhold er Grundaarsagen til Danmarks vanskelige økonomiske Stilling, og det er, at vi indfører for 150—200 Mill. Kr. mere, end vi skulde. Her er Grundaarsagen, som de europæiske Forhold er i Øjeblikket, hvor vi jo ikke har nogen fælles Værdimaaler i Guldmøntfod o. s. v. Jeg skal ikke komme ind derpaa; bortset fra alle Teorier om Handelsbalance, bortset fra, hvad der fandt Sted under eller før Krigen, da vi i mange Aar havde en negativ Handelsbalance, bliver tilbage dette, at Danmarks Forhold i økonomisk Henseende vil væsentlig forbedres, hvis vi kunde komme ind i en Periode, hvor vi indførte for fra 150 til 200 Mill. Kr. Varer mindre, end vi nu gør. Det maa være Maalet.

Jeg kan ikke indse, der er noget enklere og mere praktisk Middel dertil end en Importbegrænsning; og det var da ogsaa det, Valutakonferencen i Efteraaret med $\frac{9}{10}$ Stemmers Majoritet raadete til. Og det er Regeringens store Forsyndelse, at den ikke har villet gøre noget alvorligt i den Retning. Endnu saa sent som den 8. Februar vedtog de endnu den Gang forenede Regeringspartier — her kan man maaske sige, som den højtærede Ordfører (N. P. Jensen) siger: de hidtidige Regeringspartier eller de tidligere Regeringspartier, de tidligere Regeringspartier i dette Øjeblik er i Virkeligheden ikke Radikale og Socialdemokrater, de tidligere Regeringspartier i dette Øjeblik er Venstre og det konservative Folkeparti (Latter). . . Jo, det er netop den nuværende Situation i dette Øjeblik, hvor det saakaldte borgerlige Samarbejde er sprængt,

hvor Regeringskoalitionen mellem Venstre og Højre er opløst, hvor hver gaar til Valg for sig med sit særlige Program.

Endnu den 8. Februar stod Partiet Venstre og det konservative Folkeparti forenede og vedtog i Fællesskab her i Folketinget en Dagsorden, jeg tror med 71 Stemmer mod 60, der erklærede, at Tiden var inde til et positivt Arbejde for en Forbedring af vort Lands økonomiske Stilling, det troede de vel paa endnu den Gang, den 8. Februar. Nu er det desværre konstateret, at disse to Partier ikke er i Stand til at gennemføre et saadant positivt Arbejde, som de den Gang lovede. Regeringen nødtes endelig til at forelægge en saakaldet samlet Valutaplan. Den er nu strandet. Samarbejdet mellem de saakaldte borgerlige Partier, Højre og Venstre, er sprængt paa denne Valutaplan. Den ene Fløj af de tidligere Regeringspartier møder med sit Guldtoldforslag, den anden Fløj møder med en særlig Valutaydelse; det er Kærnepunkterne i de to Partiers respektive Forslag. Ingen af Delene kan imidlertid gennemføres hverken nu eller efter Valget; jeg maa sige, at jeg er ikke enig med detradikale Partis Ordfører (Dahlgaard) med Hensyn til de Udtalelser, han for lidt siden under en anden Sags Behandling udtalte om dette Spørgsmaal. Guldtoldforslaget er uigenkæmperligt her i dette Land baade før og efter Valget; det synes jeg, enhver, der kan tænke økonomisk og politisk, maa give mig Ret i.

Intet af disse to Standpunkter kan gennemføres. Det, der skal gennemføres, maa være noget helt andet, og jeg tror, det maa samle sig om Importbegrænsningen som Centrum. Der er principiel Tilslutning dertil egentlig fra alle Sider, der har til Tider været det ogsaa i Venstre, man er bare vejet tilbage derfor. Nu gælder det om, at Valget giver et saa klart og stærkt Udtryk, at denne Ængstelse forsvinder eller Muligheden for at staa imod forsvinder.

Nu er altsaa den store samlede Valutaplan strandet, tilbage bliver disse Smaastumper. Vi har medvirket til, at de nu føres frem, vi vil medvirke til, at de føres igennem. Skade gør de ikke, lidt Gavn kan de maaske gøre, men de skaber ingen valutamæssig forbedret Situation her i Landet, det maa vi udsætte og afvente, til Valgene har fundet Sted, jeg tvivler ikke om, at Valgene vil det, de maa gøre det, vort Land kan ikke vedblive at drive hen uden Ror og Sejl som nu.

Det er galt nok, at der skal gaa saa lang Tid, indtil Valgene er ovre, og Rigs-